

Հովհաննես Թումանյան

Շատերի նման նա էլ խեղդվեցավ...

Շատերի նման նա էլ խեղդվեցավ.

Փոքրոգությունն եք պարսավում նրա:

Լոնցե՛ք, եղբայր, ի՞նչ գիտեք, ի՛նչ ցավ

Առաջնորդեց այն մարդուն դեպի մահ:

Տեսե՛ք, այս խեղճը տխուր, գլխակոր,

Մոլոր շրջում է սգվորի նման.

Բայց նրա մասին մի՛ դատեք, երբ որ

Չգիտեք ինչն է կորացրել նրան:

Ահա, վարում են մյուսին պատժարան.

Օ՛, մի՛ անվանեք նրան չարագործ:

Ի՞նչ գիտեք, գուցե մի միտք երկնարժան

Այս օրին մատնեց այդ մարդուն անփորձ:

Եվ դուք ի՞նչ գիտեք, թե երգիչն ուրախ,

Որ ձեզ համար միշտ երգեր է երգում,

Քարասիրտ մարդկանց ծաղրանքից ծածկած

Ի՛նչ ցավեր ունի յուր սրտի խորքում:

